

Den Haag, 13 november 2022.

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties van TK en EK,

Op de valreep - namelijk gericht op het debat van 15 november a.s. - nog een enkele kanttekening (met een oude boodschap, waarvan het kennelijk steeds weer noodzakelijk is om die geregeld te herhalen). Overigens, terwijl ik dit briefje schrijf pak ik even de agenda van de vergadering erbij, maar die krijg ik niet te pakken: iets dieper klikken op een (willekeurige) vergadering levert een foutmelding.

De recente verhoging van uitkeringen in Caribisch Nederland lijkt een camouflage maatregel "*kijk eens wat een genereus gebaar we maken?!". Wat mij betreft maakt het deel uit van een patroon: om telkens maar iets speciaals te doen voor Caribisch Nederland wordt de maatregel om Caribisch Nederland te zien als deel van het land "Nederland" vooruitgeschoven (of gewoon: ontweken).*

En als ik nu de enige was die geregeld op dit punt blijft terugkomen, dan zou ik er nog mee kunnen leven. Per slot van rekening ben ik maar gewoon iemand die brieven schrijft. Maar ook instituties zoals de Ombudsman Nederland, de Raad van State en het College voor de Rechten van de Mens alsook het boek "Ongemak" (Gert Oostindie en Wouter Veenendaal) benoemen steeds weer dit staaltje van "ongemak". Een citaat uit genoemd boek: "*Maar steeds opnieuw valt op hoe weinig de regering bereid is om de koers richting de eilanden te wijzigen, zelfs als het gaat om het waarborgen van de rechtsstaat*" (blz. 239).

En als er dan een beweging is - zoals nu weer met de uitkeringen - dan is dat steeds vanuit een bijzondere positie (het gaat immers om de tweederangs Nederlander). Nu eens krijgt de gezaghebber eenzelfde bevoegdheid als de burgermeester in Europees Nederlander, dan weer wordt mishandeling in het gezin strafbaar gesteld, zoals dat al jaren het geval is in Europees Nederland, en nog steeds wordt een discussie gevoerd over het sociaal minimum in Caribisch Nederland terwijl voor het land Nederland al lang een sociaal minimum geldt met alle bijbehorende wetten, regels en uitkeringen.

In plaats van telkens weer een "dingetje" te regelen moet structureel wet- en regelgeving die in Europees Nederland geldt ook in Caribisch Nederland gelden. Bedacht moet worden dat de begrippen Europees en Caribisch Nederland niet bestonden voor 10-10-10. Per die datum zijn de drie BES-eilanden aan de Nederlandse borst gedrukt, maar "niet echt...". De keuze om te kiezen voor wet- en regelgeving van het land Nederlandse Antillen is mijns inziens historisch en fundamenteel onjuist. De rechte (koninklijke) weg is natuurlijk de wet- en regelgeving die in het land Nederland al gold, ook van toepassing verklaren op het in 2010 erbij getrokken Caribisch Nederland (al dan niet aangepast, wanneer dat noodzakelijk wordt geacht *in onderling overleg met de betrokken Eilandsraden*). Maar op de een of andere manier gaan we maar door op de ingeslagen weg.

Overigens merk ik op dat de status van "openbaar lichaam" het mogelijk maakt om speciale, op de eilanden toegesneden wet- en regelgeving te maken. Het lijkt me dat op deze manier terecht recht gedaan kan worden aan het tropische klimaat, de Engelse taal, het eilandelijke en kleinschalige karakter, etc. Maar ik meen dat het rekening houden met deze bijzondere omstandigheden vooral ten goede moet komen aan de eilandelijke bevolking en niet te pas en te onpas uit de kast mag worden getrokken. Zo worden er nu bewegingen gemaakt om het mogelijk te maken voor de Caribisch Nederlandse student om het BSN op het eiland al aan te vragen; dit wordt mogelijk gemaakt via een wijziging Besluit BRP en een wijziging Besluit BSN. Aan één kant juich ik het toe dat deze student nu eindelijk eens wordt gehoord, aan de andere kant denk ik "*weer een 'broodje speciaal'*".

Waarom in plaats van extra uitzonderingen te maken voor specifieke 'dingetjes' in Caribisch Nederland, niet eens het mes zetten in al deze uitzonderingen en druk deze mensen aan de borst zoals dat 10 oktober 2010 was bedoeld. Met andere woorden: beschouw ze als Nederlander als alle andere Nederlanders.

Voor de goede orde: inmiddels is het wantrouwen vanuit Caribisch Nederland in Europees Nederland (of meer specifiek: Den Haag) ook wel weer zo groot geworden dat ik voorgaande alinea graag even van een kanttekening voorzie. Natuurlijk zie ik bij voorkeur het ruimhartige gebaar gemaakt waarbij alle Nederlandse welvaart ook ten goede komt aan deze groep van Nederlanders (waarbij ze natuurlijk ook gewoon meedoen met het afdragen van belastingen, die deze welvaart mede mogelijk maken), maar een 'allesomvattend' plan zou ook netjes kunnen worden uitgelegd en toegelicht aan de respectieve Eilandsraden. Hierdoor wordt recht gedaan aan het beginsel om MET de Caribische Nederlander te overleggen (respectvol en niet paternalistisch) in plaats van OVER de Caribische Nederlander.

Dan terug naar het debat van aanstaande dinsdag: mijn inzet zou - als logisch vervolg op de hiervoor uiteengezette visie - zijn gericht op het schrappen van de discussie over het verfoeide ijkpunt en het in plaats daarvan adopteren van het sociaal minimum zoals dat in geheel (?) Nederland geldt, met alle consequenties van dien (ter zake van bijvoorbeeld minimumloon en uitkeringen).

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Cornelis Houtmanstraat 9-b,
2593 RD Den Haag.

T +31 6 31 79 58 57 (t.b.v. whatsapp)

E jhtm.nl@gmail.com

W <http://stata.nu> of <http://stata.nu/nl>

cc: *Nationale Ombudsman*